

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/41/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4603899940
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4603899940.5

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD., v trestnej veci proti obžalovanému F. H. a spol., pre trestný čin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 9 odsek 2 Trestného zákona k 234 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona účinného do 01.01.2006 (ďalej len „Trestný zákon“), o odvolaní obžalovaného H. O. a o odvolaní obžalovaného G. O. proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany z 19.02.2019, sp. zn. 1T/92/2003, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre 03. októbra 2019, takto

rozhodol:

Podľa § 256 Trestného poriadku účinného do 01.01.2006 (ďalej len „Trestný poriadok“) s a odvolanie obžalovaného H. O. a odvolanie obžalovaného G. O. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Topoľčany (ďalej len „súd prvého stupňa“) rozsudkom z 19.02.2019, sp. zn. 1T/92/2003 (ďalej len napadnutý rozsudok) uznal obžalovaných H. O. a G. O. už s právoplatne odsúdenými F. H. a D. H. vinnými zo spáchania trestného činu lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 9 odsek 2 Trestného zákona k 234 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov, na tom skutkovom základe, že:

obžalovaní F. H., D. H., H. O. a G. O. po predchádzajúcej vzájomnej dohode, naplánovaní a rozdelení si úloh a o zaobstaraní kukiel, pút a plastového obušku dňa 27.11.2002, večer dňa 28.11.2002 v čase asi o 00,05hod. prišli v obci F. k domu č. XXX, v ktorom sa v tom čase nachádzal erotický privát prevádzkovaný poškodeným G. O., obžalovaní H. O. a G. O. po prízjzde k domu na osobnom motorovom vozidle obžalovaného F. H. zn. O. L., EČ: ZV-XXX AR, vošli do domu, kde zostali asi 10 minút za účelom preverenia situácie a či sa tam nenachádza ochranka, potom vyšiel obžalovaný H. O. z domu von pod zámienkou, že zavolá ďalších dvoch zákazníkov, obžalovaným F. H. a D. H., ktorí čakali vo vozidle oznámil, že objekt nie je chránený, následne títo dvaja obžalovaní si nasadili na hlavy kukly a spolu s obžalovaným H. O. prišli ku vchodovým dverám do domu, obžalovaný H. O. zaklopil na dvere a poškodený G. O. mu otvoril, a obžalovaný F. H. a D. H. vbehli do chodby domu, kde obžalovaný D. H. zostal medzi dverami a obžalovaný F. H. zvalil poškodeného G. O. na podlahu a spútal mu ruky za chrbtom kovovými putami, ktoré mu podal obžalovaný D. H., a ktorý použil plastový obušok, ktorý držal v rukách, proti poškodenému G. O., odvliekol ho do obývačky, kde sedeli poškodené G. D. a C. G. a so slovami, že ide o policajnú raziu, všetkých troch poškodených vyzval, aby mu dali doklady a mobilné telefóny, následne mu poškodený G. O. odovzdal peňaženku a peňažnou hotovosťou vo výške 99,58Eur (3.000Sk), občiansky preukaz, kartu poistenca VŠZP, kartu k účtu vo VÚB a k nemu aj bankomatovú kartu a mobilný telefón zn. Nokia 8210 aj so SIM kartou a poškodená C. G. odovzdala mobilný telefón zn. Siemens A 50, občiansky preukaz a kartu poistenca VŠZP, medzitým z domu vybehli von obžalovaní G. O., H. O. a D. H. a čakali vo vozidle, až kým neprišiel obžalovaný F. H. s odcudzenými vecami a následne odišli preč, čím svojim konaním spôsobili poškodenému G. O. škodu vo výške 142,73 Eur

(4.300Sk), poškodenej G. D. škodu vo výške 215,76 Eur (6500Sk) a poškodenej C. G. škodu vo výške 132,77 Eur (4.000Sk),

Za tento trestný čin súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom obžalovaným H. O. a G. O. uložil podľa § 234 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 40 odsek 1, odsek 4 písmeno c/ Trestného zákona trest odňatia slobody dva roky, na výkon ktorého obžalovaných podľa § 39a odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona zaradil do prvej nápravno-výchovnej skupiny.

Proti napadnutému rozsudku v zákonnej lehote, teda včas, podali odvolanie obžalovaní H. O. a G. O., smerujúce čo do výroku o vine a do výroku o treste, ktoré odôvodnili prostredníctvom svojich obhajcov.

Obhajca obžalovaného H. O. v písomných dôvodoch odvolania doručených súdu prvého stupňa 20.03.2019 poukázal predovšetkým na to, že výsledky dokazovania pred súdom prvého stupňa nevyznievajú jednoznačne, nie je tu úplne ucelená reťaz tak priamych ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých by sa mohol vyvodit' bezpečný a nad všetky pochybnosti odôvodnený záver, že obžalovaný spáchal skutok, kladený mu za vinu. Súd sa nevyrovnal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a tieto zistenia sú pre vyslovenie viny nedostatočné a neúplné. Preto je dôvodné postupovať podľa zásady „in dubio pro reo“ a obžalovaného spod obžaloby prokurátora oslobodiť.

Obhajca obžalovaného G. O. v písomných dôvodoch odvolania doručených súdu prvého stupňa 25.02.2019, pokiaľ ide o skutkové okolnosti prípadu v podrobnostiach odkazoval na všetky doterajšie výpovede obžalovaného, ako aj na svoj písomný záverečný návrh z 21.11.2013. Obžalovaný svojou výpoveďou napomáhal orgánom činným v trestnom konaní objasniť trestnú činnosť H. a H.. Zo všetkých týchto dôvodov a zdôrazniac nevinu obžalovaného žiadal odvolaniu vyhovieť a v konečnom dôsledku spod obžaloby oslobodiť.

Verejné zasadnutie odvolacieho súdu sa za splnenia zákonných podmienok ustanovenia § 202 odsek 4 Trestného poriadku, vykonalo v neprítomnosti obžalovaných.

Obhajcovia obžalovaných na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu stotožňujúc sa s dôvodmi odvolania za obžalovaných navrhli podaným odvolaniam v plnom rozsahu vyhovieť.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol odvolanie obžalovaných zamietnuť podľa § 256 Trestného poriadku ako nedôvodné, pripomínajúc pritom, že tresty uložené obžalovaným, vzhľadom na závažnosť činu, sú skôr mierne ako prísne, čo však v danom štádiu konania, vzhľadom na absenciu odvolania zo strany prokurátora, už nie je možné napraviť.

Odvolací súd na základe riadne a včas obžalovanými podaného odvolania, nezistiac ani žiadny iný dôvod na rozhodnutie podľa § 253 Trestného poriadku, preskúmal podľa § 254 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým mohli odvolatelia podať odvolanie, ako i správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, prihliadajúc pritom i na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané.

V súvislosti s plnením tejto prieskumnej povinnosti považuje odvolací súd za potrebné znovu uviesť, že v prejednávanej veci, v ktorej bola obžaloba podaná 07.03.2003, rozhodoval odvolací súd v minulosti už štyrikrát a naposledy z 28.02.2018 sp. zn. 4To/1/2018. V posledne označenom prípade zrušil odvolací súd oslobodzujúci rozsudok súdu prvého stupňa napadnutý odvolaním prokurátora a odvolaním obžalovaného G. O. podľa § 258 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/ Trestného poriadku a vrátil vec podľa § 259 odsek 1 Trestného poriadku súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, vysloviac právny názor, ktorým bol súd prvého stupňa viazaný a nariadiac vykonať úkony a doplnenia, ktoré bol súd prvého stupňa povinný vykonať.

Následne postupom podľa § 254 odsek 1 Trestného poriadku odvolací súd tiež zistil, že súd prvého stupňa v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, v súlade so zásadou trestného konania uvedenou v § 2 odsek 5 Trestného poriadku, vykonal všetky dostupné dôkazy potrebné na náležité zistenie skutkového stavu veci v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie predovšetkým o vine a treste, pretože výsledky vykonaného dokazovania umožňujú objasniť všetky okolnosti, ktoré svedčia proti aj v prospech obžalovaného. Odvolací súd tiež zistil, že súd prvého stupňa pri vykonaní dôkazov postupoval

podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, upravujúcich spôsob vykonania dôkazov, pričom sa nedopustil takých chýb, ktoré by mali vplyv na objasnenie veci, alebo ktorými by bolo došlo k porušeniu povinnosti zabezpečiť právo na obhajobu (§ 258 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku).

Odvolací súd v rámci tejto svojej prieskumnej povinnosti vyplývajúcej mu z § 254 odsek 1 Trestného poriadku taktiež zistil, že súd prvého stupňa postupoval aj podľa ďalšej zásady trestného konania uvedenej v § 2 odsek 6 Trestného poriadku, ukladajúcej všetkým orgánom činným v trestnom konaní hodnotiť dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstarali orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

V odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré je v súlade s požiadavkami ustanovenými v § 125 Trestného poriadku, súd prvého stupňa v potrebnom rozsahu uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, ako sa vyrovnal s obranou obžalovaných a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, s ktorými sa aj odvolací súd bez zásadných výhrad stotožňuje a v podrobnostiach na ktoré ako správne poukazuje, pretože zodpovedajú nielen jeho právnomu názoru obsiahnutému v odôvodnení jeho uznesenia z 28.02.2018 sp. zn. 4To/1/2018, ktorý bol pre súd prvého stupňa podľa § 264 odsek 1 Trestného poriadku záväzný, ale sú aj v úplnom súlade so zásadami logického myslenia a uvažovania. Keďže písomné odôvodnenia odvolania obžalovaných neobsahujú v tomto smere žiadne relevantné konkrétne skutočnosti, nepovažuje odvolací súd za potrebné s týmito sa zaoberať.

Z dostupných a zadovážených dôkazov je aj podľa názoru odvolacieho súdu preukázané, že zažalovaný skutok sa stal tak, ako je ustálený i vo výroku o vine napadnutého rozsudku, a že ho spáchali, okrem už právoplatne odsúdených F. H. a D. H., aj obžalovaní H. O. a G. O..

Zo spáchania namietaného skutku boli obaja obžalovaní usvedčení jednak čiastočne svojimi výpoveďami, no najmä výpoveďou už právoplatne odsúdeného H., ktorý odvolávajúci sa na svoju výpoveď z prípravného konania, v tejto podrobne popísal nielen priebeh skutkového deja z inkriminovaného dňa, ale aj čo mu predchádzalo, akú úlohu mal ten ktorý aktér na jeho spáchaní, teda vrátane konania obžalovaných H. a G. O.. Taktiež účasť obžalovaných na spáchaní skutku potvrdil aj samotný poškodený G. O. vo svojej prvotnej výpovedi pred vyšetrovateľom 05.12.2012, ktorého výpoveď bola podporne potvrdená aj výpoveďami svedkýň G. a D., ale aj zápisnicou o vykonaní domovej prehliadky a zápisnicou z ohliadky z miesta činu.

Preto pokiaľ ide o spoluúčasť obžalovaných na predmetnom skutku, bolo dostatočne preukázané, že sa spoločne už s právoplatne odsúdenými F. H. a D. H. aktívne zúčastnili celého konania.

Krajský súd s poukazom na vyššie uvedené potom nemal pochybnosti o správnosti zisteného skutkového stavu.

Rovnako použitá právna kvalifikácia konania obžalovaných je v súlade s Trestným zákonom.

Konanie obžalovaných bolo správne právne posúdené ako trestný čin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 9 odsek 2 Trestného zákona k 234 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov, keďže boli bezpochyby naplnené všetky zákonné znaky tohto trestného činu a to tak po stránke objektívnej ako aj subjektívnej.

Súd prvého stupňa správne použil u obžalovaných právnu kvalifikáciu platnú v čase spáchania skutku, pretože zákon účinný v čase jeho rozhodovania v merite veci, nebol pre páchatel'ov priaznivejším.

Následne odvolací súd mal tiež za to, že obžalovaným napadnutým rozsudkom uložený trest podľa § 31 odsek 1 Trestného zákona jednak zodpovedá tak čo do druhu ako aj výmery stupňa nebezpečnosti ich činu pre spoločnosť (určovaného podľa § 3 odsek 4 Trestného zákona najmä významom chráneného záujmu, ktorý bol činom dotknutý, spôsobom vykonania činu a jeho následkami, okolnosťami, za ktorých bol čin spáchaný, osobami páchatel'ov, mierou ich zavinenia a ich pohnútkou), jednak zohľadňuje aj možnosti nápravy a pomery obžalovaných a tiež je podľa § 23 odsek 1 Trestného zákona spôsobilý aj na dosiahnutie účelu trestu a to tak v oblasti individuálnej ako aj v oblasti generálnej prevencie, pretože zabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovanými tak, že obžalovaným zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, bude ich vychovávať k tomu, aby viedli riadny život a tým súčasne výchovne pôsobiť aj na ostatných členov spoločnosti (§ 258 odsek 1 písmeno e/ Trestného poriadku).

Napokon práve v súvislosti s výmerou obžalovaným napadnutým rozsudkom uloženého trestu považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že táto je po opodstatnenom zohľadnení dĺžky trestného stíhania v prejednávanej veci primeraná.

Taktiež výrok o zaradení obžalovaných na výkon trestu do prvej nápravno-výchovnej skupiny je zákonný a zodpovedá ustanoveniu § 39a odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona.

Podľa § 256 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Keďže odvolací súd z dôvodov vyššie uvedených nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu ktoréhokoľvek z výrokov napadnutého rozsudku v prospech obžalovaných, ich odvolania ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok (§ 141 odsek 2 veta druhá Trestného poriadku).